

Ο φίλος μου 'Αλέξανδρος Σ. Ζ. πρέπει να πληρώσει 1 δραχμήν διά ψευδώνυμον, και 50 λεπτά αν θέλη να μεταβληθῆ ἡ ταμεία του (το ὅποιον ὄμως δὲν εἶνε και ἀπόλυτος ἀνάγκη, διότι δὲν σημαίνει τίποτε ἀν τὸ φύλλον διευθυναται εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατέρα του.)

Μικρά Μυστικά ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: τὸ Πεπὸν τῆς Μπακαρανας με τὸν Σιρ-Αὐ-Φαλονάς, Ζουλέικαν, Μενελίαν, Ζορλίαν καὶ Παταράν— ἡ Κόρη τοῦ Αἰδέρος με τὸν Νυκτοκόρακα καὶ Φίλην τῶν Ζῶων— ἡ Ἀδρα τῆς Νυκτὸς με τὴν Ροδοδάκτυλον 'Ηῶ, Βαρυλοῦσαν 'Ορφανὴν, Ροδίζουσαν Αἰγὴν καὶ Λουλοδί τῆς Καρδίας— ὁ Δαλαργιάς με τὸ Κίμα τῆς Μεσογείου καὶ Θεταλομάργητα— ὁ Θεταλομάργητα με τὸ Θεσσαλικὸ Μενεξεδάκι, 'Ανθος 'Ελαίδος, Γαλήν τῆς Ἀγγύρας, Γυνῖαν 'Ελληνοπαῖδα καὶ Χωρικὴν τῆς Ρουμανίας— ἡ Βασιγὴ 'Εσπερά με τὴν Διακριθεῖσαν Ἀρακακίδα, Φίλημα Σιωῆς, Δικηφόρον τῆς Νεολαίας, Αἰμοσταγὴ Χρωστίρα καὶ 'Ορεκτικὸ Ραπαράκι— ὁ Χρυσόφει Αἰσὴ με τὴν Ἀνέλικτον Χαράν, 'Ονειροπόλον Ψυχὴν, Ρεμβάζουσαν Καρδίαν, Πάντα Γελαστὴν καὶ 'Ιδιότροπον Νεάνδα— ἡ Χαρὰ τῶν Γονέων με τὸν Νάρκισσον, Πανταγοῦ Παρόντα, 'Ιδιότροπον Νεάνδα, Περιπλανώμενον 'Ιουδαῖον καὶ Νήσον τῶν Φαίλων— τὸ 'Υπερ Πατρίδος με τὴν Πιστὴν Φίλιαν, Ἀδραν τῆς 'Ελευθερίας καὶ Ρέαν Σιλβίαν— ὁ Βρυχώμενος Λέων με τὴν Δούκισσαν τῶν Σαλώνων, Βασιλισσαν τῶν Μυκηθῶν καὶ Δικέφαλον Ἀσὸν— ὁ Ἀτικὸς 'Ηλιος με τὸν Τύλλον 'Οσιλίον καὶ Αλαργίαν— ὁ Μεγαχολικὸς 'Ερημίτης με τὸ 'Υπερ Πατρίδος, Τόξον τοῦ Φοῖβου, 'Ερημο Πουλί, Ναυακὴν καὶ Νουστολοῦσαν Λεσβίαν— ἡ Ἀνέλικτος Χαρὰ με τὴν Αἰγὴν τῶν 'Ελαίδων, Ἀνθος τῆς 'Ελαίδος καὶ Λεσβιακὸν 'Ουρανόν— ἡ Λευκὴ Νύξ με τὸν Ἄστρον Ἀράνην, Θαλάσσιον Ἀφρόν καὶ Κοκκινοσφαιρεμένον— τὸ Ὄχρον Ἀμάραντον με τὴν Κοσμηλάιδα Κύθνον, Θαλάσσιον Ἀφρόν, Παρισίον Ἀρ-σινόκρατην, Κρίνον τοῦ Ἀγγέλου καὶ Σανθὴν Φοῖβην— ἡ Ἀγρὴ Ψυχὴ με τὴν Δούκισσαν τῶν Σαλώνων— ἡ Ναυοικία με τὸν Μεριστοφελὴ, Σκευτευμένο 'Ελληνοπούλι, Μαῦρο Σύννεφο, Ναυτοποῦλιαν τοῦ Μεσολλογίου καὶ Φίλην τῶν Ζῶων.

Τῶν καθυστεροῦντων τετράδια Μικρῶν Μυστικῶν δὲν δημοσιεύονται νέαι προτάσεις περὶ ανταλλαγῆς, ἐὰν δὲν ἀνταποδώσων πρῶτα διὰ τοῦ Γραφείου μας τὰ ὀφειλόμενα.

Τετράδια μὴ περιέχοντα τὸ κανονισμένον δεκάλεπτον γραμματισμόν, δὲν διαβιβάζονται. Ἐπίσης δὲν διαβιβάζονται καὶ τὰ περιέχοντα ὀλιγώτερον τοῦ δεκαλέπτου. Οἱ ἐν τῷ 'Ἐξωτερικῷ, ὅσοι δὲν ἔχουν προμηθευθῆ ἑλληνικὰ δεκάλεπτα γραμματισμοῦ, πρέπει νὰ ἐσωκλείουν γραμματισμόν τῆς χώρας τῶν ἰσοδυναμούν πρὸς 10 ἑκατοστὰ τοῦ φράγκου, — ὄχι ὀλιγώτερον.

Ἡ Διάπλασις ἀπάζεται τοὺς φίλους τῆς: Ἀδραν τῆς Ἀνοξείας (σήμερον ἐγκρίνω τὸ ψευδώνυμον τῆς ἀδελφῆς σου· αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές.) Σάντλει (χαίρω ποῦ ἐγένεες καλὰ· αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ κυριώτερον, τὰ ἄλλα ὅλα ἐπιβόησαν) ὁ κ. Π. σου ἀπὸ ἑπὶ ἀπὸ ἀιτέρας;) Χιακὸν Φάρον (ἔχει καλῶς;) Τύλλον 'Οσιλίον ([EE] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν), Χαράν τῶν Γονέων ([EEE] ἡ ἐπιστολὴ σου ὠραιότατή) μου ἤρρε προπάντων τὸ ἄπλου καὶ ἀπείριστον ὕψος τῆς· ἀλλὰ καὶ ὅσα γράφεις περὶ τῶν καλῶν μου φίλων, οἱ ὅποιοι εἶνε τῶν ἑθνοσιασμένων μαζὶ μου; μὲ εὐχαρίστησον ὄχι ὀλιγώτερον· πῶς εἶνε ἡ μητέρα;) Βρυχώμενον Λέοντα (αὐτὸ τὸ Παιδ. Πνεῦμα τὸ ἔχω δημοσιεύσῃ καὶ ἄλλοτε;) Κίμητα τῆς Κεφαλληνίας (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπλάσμα) Χρῆστον Β. (τὸ ἔστειλα ἐκ νέου) Χειμωνιά-

τικὸν 'Ηλιον (βραβεῖον ἔστειλα· ἔχω διαβάσει κάπου ὅτι καὶ οἱ Κινεζοὶ εἶνε πολὺ δυστυχεῖσθαι γίνονται ἔκλειψις πελήνης νομίζον ὅτι τὴν τρώγει ἕνας δράκων) Ἀσὸν τῆς Μακεδονίας (εἶθε νὰ ἐκπληρωθῶν ὅσα γράφεις· βεβαίως με τὸν καιρὸν θὰ συνθήσῃ νὰ λύσῃ περισσότερα· καὶ οἱ δυνατώτεροι ἔσονται οἱ ὅποιοι λυοῦν τώρα διὰς σχεδὸν τὰς Ἀσκήσεις καθε φυλλαδίου, με δλίγας ἤρχισαν) Νήσον τῶν Σειρήνων (χάρτην ἔστειλα· εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ἐσπλάσμα) Ἀνθοῖσαν Νεότητα (ἔστειλα) Γεώργιον Ι. Β. (φυλλάδια ἔστειλα) Λοῦκα τῆς Καρδίας (ὁ ὅποιος εἶχε νὰ μοῦ στείλῃ μίαν ἐπιστολήν καὶ τὴν ἔχασε! τί κρίμα!) Σερενίαν τοῦ Σοῦμπερ (ἔλαβα) Πόλιγκιαν τοῦ Μαμαρά (ὁ κ. Π. σου ἀπὸ ἑπὶ ἀπὸ ἀιτέρας) σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς τόσας ἐνεργείας καὶ φροντίδας) Μεγάλην Ἑλλάδα (σ' εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις· εἶμαι εὐτυχὴς νὰ ἔχω φίλους τόσο θερμούς καὶ δραστήριους ὡς σέ!) Ἀνθος τοῦ Σολομοῦ (ἔγινε καλὰ καὶ ὁ μπαμπᾶς, τὰ ἔλαβα) Αἰγυπτιακὸν Φοῖνικα ([E] εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὸ ἐσπλάσμα καὶ δι' ὅσα γράφεις καὶ δι' ὅλα ἔχεις ἀποκτήσῃ εἰκοσι τῶν μου; εὐγε!) Κίμα τῆς Μεσογείου ([E] πολὺ καλὰ ἀπὸ ἑπὶ ἀπὸ ἀιτέρας) σ' εὐχαριστῶ θερμῶς ὅσον διὰ τὸ ἐσπλάσμα πού ἔχασες... ἔνοιαν σου καὶ θὰ δοθῆ εὐκαιρία νὰ τὸ ἀναπληρώσῃς, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχη ἡ θέλησις) Μεγαχολικὸν 'Ερημίτην ([E] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν) Χρυσόφειον Ἀγγέλον (ἔστειλα ἐκ νέου τὸ 10ον· εἶδες βέβαια ὅτι τὸ ψευδώνυμον σου ἐνεκρίθη) Χαροῦμένην Καρδοῦλιαν (ἔλαβες βραβεῖον καὶ δεκτάριον;) Ἄσμα τοῦ Ὀσφέως (ἔστειλα· ὠραία τὰ Παιδ. Πνεύματα) Νευροσπασιον (ἔστειλα) Ἀνθίαν τὸν Καρχηδόνα ([E] εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ ἐσπλάσμα καὶ διὰ τοὺς στίχους) Κωνσταντῖνον Γ. Ι. (δὲν ἔχω λόγους νὰ σ' εὐχαριστήσω διὰ τὰς τόσας ἐνεργείας· ἀλλὰ διατὶ δὲν σημειώσεις καὶ τὸ ψευδώνυμόν σου;) Ἀρχιγνήνην Λέσβου ([E] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν· ἔστειλα· εὐχαριστῶ διὰ τὸ ἐσπλάσμα, καὶ χαίρω διὰ τὴν σύστασιν τοῦ σπυτικού, εἰς τὸ ὅποιον εὐχόμεαι κάθε προκοπὴν καὶ εὐτυχίαν) Πέτρον Στανδάλου, Ἐμάτην κτλ. κτλ.

Ὡς δὲς ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 20 Φεβρουαρίου θάπαντῶσθε εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 8 Ἀπριλίου. Ὁμάδες τῶν λύσεων, εἰς τὸν ὅποιον δέον νὰ γράφωσθε τὰς λύσεις τῶν αἱ διαρωχόμενων, πολεῖται ἐν τῷ Ἰνδαρίῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 30 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.

158. Λεξιγράφος. Ἄν ἐνός τρανοῦ θηρίου Ἐν ἐπίρρημα προσάξῃς, Ζῶον πάλιν θάπορμεινῃ, Ἀλλὰ θὰ διαφέρῃ ἡ τάξις. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

159. Στοιχειογράφος. Μετὰ τὴν ζώνην μου στήν μέσην, Μὲ φορεῖς καὶ σὲ θερμαίνω. Ἄν τὴν βγάλης καὶ μ' ἐγγίσῃς, Τότε ἀμέσως σὲ ψυχραίνω. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

160. Ἀναγραμματισμὸς Ἄντι Ταῦ ἂν βάλῃς Μι, Θὰ ἴδῃς εἰς τὴν στιγμήν Μία ἀνθρώπινη φυλὴ Ἀπὸ ζῶον νὰ φανῇ. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

161. Συλλαβικὸν Κυβόλεξον. Εἰς τὴν Ἀσίαν τὴν Μικράν τὸ πρῶτόν εἶνε ἡ χώρα τῶν Φοινικῶν. Τὸ δευτέρον μου ἔνδυμα, — ἀλλ' ὄχι ἐν πάσῃ ἴσῃ.

Τὸ τελευταῖον στρατηγὸς μεγάλος καὶ πολὺς, Καὶ τὸ Κυβόλεξον μ' αὐτὰ ἔλθῃ παρενθύσει. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

162. Πυραμίς. + Οἱ σταυροὶ Κράτος εὐρωπαϊκόν. *+* = Γράμμα τοῦ ἀλφάβ. *+*+* = Πόλις αὐστριακῆ. *+*+*+* = Ἐξάρτυμα Λέμβου. *+*+*+*+* = Αὐτοκράτωρ Βυζαντ. *+*+*+*+*+* = Αὐτοκράτωρ Βυζαντ. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

163. Ἀριθμητικὴ διὰ λέξεων Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας— ἐπιπέριον = ἐθνικὸν + Ἀρχαῖον ὄπλον — ἄρθρον = ἐξάρτυμα πλείου Ἀθροισμα ὑπολοίπων = Πόλις ἑλληνικῆ. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

164. Κακρυμμένον γινωσκόμενον. Ἄφαιρῶν τρία γράμματα ἐξ ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ ἐνώνων τὰ ἄλλα, καθ' ἣν εὐρίσκονται σειρὰν, σχηματῖσε γινωσκόμενον: Πέμμα, ἄπιον, πῆσα, ἐπίτος, κλώθω, Κλειώ. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

165. Ποικίλη Ἀκροστιχίς. Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθεξῆς, ἀποτελοῦν τὸ ὄνομα θεοσεκτικῶν ἀναμορφωσῶν: 1. Πόλις τῆς Μ. Ἀσίας, 2. Ἀργοναυτῆς, 3. Πτηνόν, 4. Πῆσα μὴ Ἑλλην, 5. Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, 6. Μούσα, 7. Ἱστορικὸς, 8. Πτηνόν. Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

166. Ἑλλητισύμφωνον. ε-α-ει-αι-οι-ει-αι-ου-αου-ει-α-η-ει Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

167. Γρίφος Ἰνδικός. Ὁδ' (ἐπιπέριον) ο4 (ἐπιπέριον) α2 (ἐπίρρημα) π6 (ρῆμα). Ἐπιπέρι τοῦ Τίτου.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ Λίξες λεπτὰ 10, διὰ δι τοὺς συνδρομητὰς μας ἕκαστος 10 λεπτά, δηλαδὴ καὶ αἱ ἀδελφίματα τῶν 10 ἀλλοθύνονται ὡς νὰ ἴσαν 10 λέξεις! Κλήρωσις Ἀρχαίου Γραμματισμοῦ ἐν Κερκυρᾷ. Ἐκλήρωθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἐπόμενοι ἀριθμοὶ: 280, 57, 897, 840, 675, 729, 616, 81, 109, 456, 778, 281, 269. — Ἀριστοτέλης Ι. Κανέστιος, Κέρκυρα. (E—29)

ΤΟΜΟΙ "ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ,"

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893) ΤΟΜΟΙ 11 (οἱ ἐξῆς: 4, 5, 6, 7, 11, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) πρὸς φρ. 1 ἕκαστος, καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 1, 10. ΤΟΜΟΙ 8 (οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12, 13, 14, 24) πρὸς φρ. 2, 50 ἕκαστος. ΤΟΜΟΣ 1 (ὁ 10ος πλησιάζων νὰ ἐξαντηθῆ) φρ. 10. ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ, 1894) ΤΟΜΟΙ 5: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898, ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδεται φρ. 3 ταχυδρομικῶς 3, 50. Χρυσῶς φρ. 6 ταχυδρομικῶς 6 50 ΤΟΜΟΣ 6: τῶν ἐτῶν 1899, 1900, 1901, 1902, 1903 καὶ 1904 ὧν ἕκαστος τιμᾶται Ἄδεται φρ. 7 φρ. Χρυσῶς φρ. 10

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχήν παιδικὸν περιδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστόν καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΗΛΩΤΕΑ Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίαν φρ. 7.— Ἐξωτερικῶν φρ. 8.— Ἐξάμηνος φρ. 4.— Ἐξάμηνος φρ. 4.50 Τρίμηνης φρ. 2.15 Τρίμηνης φρ. 2.40 Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνός. Περίοδος Β'— Τόμ. 12ος

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879 ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ἐν Ἀθήναις, 5 Μαρτίου 1905

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐσωτερικῶν λεπτ. 15. Ἐξωτερικῶν φρ. 0.15. ΦΥΛΛΑ ΠΑΡΑΔΙΑ: Τῆς Α' Περιόδου, ἕκαστον λεπτ. 30 [φρ. 0.30] Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20] ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Ὀδὸς Εὐριπίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρβάκειον. Ἔτος 27ον— Ἀριθ. 44

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' ΜΕΤΑΝΑΓΓΕΥΣΙΣ ΜΥΡΜΗΚΩΝ —Κ' ἐγὼ δὲν ξεύρω τί νὰ εἰπῶ, ἀλλὰ βλέπω καὶ ὅλα μερικᾶς που πετοῦν ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας. Φοβόονται μήπως πᾶμε καὶ χαλάσωμε τὴν φωλιὰν. Ἀχ! ἂν ἦσαν ἐδῶ μερικοὶ μακάκοι, δὲν θὰ εἶχαμεν καμμίαν ἀνησυχίαν ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἐντομα. —Καὶ διατὶ μακάκοι; — Διότι αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ πθήκηοι τρώγουσιν λαίμαργότατα τὰς χαρτόμυγας καὶ εἰς ὀλίγον διάστημα τὰς ἐξολοθρεύουσι. —Καὶ πῶς; δὲν πεθαίνουν μετὰ τὰ κεντήματά των; —Ναί, ἀλλὰ εἶνε πολὺ πονηροὶ καὶ δὲν στέκονται νὰ τοὺς κεντήσουσιν. Περιμένουσι νὰ κλείσθουν ὅλες αἱ μύγες μέσα στήν φωλιὰν των, καὶ ὕστερα μ' ἓνα ἀπὸ τὰ δακτυλά των, ποῦ εἶνε γεμάτα κάλους, κλείουσι τὴν μίαν καὶ μόνην τρύπαν τῆς φωλιᾶς. Αἱ μύγες, ἄμα ἴδουσι κλείσθαι τὴν τρύπαν, προσπαθοῦν νὰ ἐκδιᾶσουσιν τὴν ἐξόδον, ἀλλὰ τότε ὁ μακάκος τὰς πιάνει μίαν—μίαν καθὼς παρουσιάζονται, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν μέσην τῆς κοιλίας των διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ κεντρί των, καὶ τὰς τρώγει ὡς καραμέλες... Ἀλλοίμονον ὄμως ἂν τοῦ φύγῃ καμμία, διότι ἓνα μόνον κεντήμα ἀρκεῖ νὰ τον σκοτώσῃ. — Ἐξυπνοτάτη ἡ μεθοδὸς των! εἶπεν ἡ Ἀλόνησος. Ἀλλὰ... τί νὰ συμβαίνει πάλιν; — Τὶ βλέπεις; — Μοῦ φαίνεται πῶς ἔχουν τρομάξῃ οἱ τάπυροι. — Μήπως νέος κίνδυνος πάλιν μᾶς ἀπειλεῖ; — Ἀ! ἡ περιπέτειά μας ἀρχίζει καὶ γίνεται ἐνοχλητικὴ ἐπὶ τέλους!

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' ΜΕΤΑΝΑΓΓΕΥΣΙΣ ΜΥΡΜΗΚΩΝ — Ἡκουσες κανένα πυροβολισμόν; ἤρώτησεν. — Ὁχι, γιαιτρέ μου. — Τότε, θὰ εἶνε πολὺ μακρὰν καὶ θὰ ἐρευνῶσιν τὰς ὄχθας τοῦ Κασσανάρας. — Μήπως εἶνε οἱ μυστηριώδεις ἐχθροὶ μας; — Διάβολο! Μετὰ τοὺς κάπρους κάτω, τὰς χαρτόμυγας ἐπάνω, θὰ ἔχωμεν τώρα καὶ τὰ δηλητηριασμένα βέλη των Ἰνδῶν! Ὡ! δὲν δίνω πλέον οὔτε ἓνα πιάστρον διὰ τὸ δέρμα μας.

Ἡρπασαν τὰ τουφέκια των καὶ ὄρμησαν. (Σελ. 106, στήλ. 6.)

σοβαρὸν συνέβαινε ὑπὸ τοὺς ζοφεροὺς θόλους τῶν γιγαντιαίων δένδρων καὶ ὑπὸ τὴν σκιάν των τεραστίων φύλλων των. — Φαίνεται πῶς πλησιάζουσι οἱ σύντροφοί μας, εἶπεν ὁ Ἀλόνησος. Ὁ ἰατρὸς ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν. — Καὶ τὰ τουφέκια μας εἶνε κάτω ἀκόμα! Γιατρέ μου, ἀρχίζω νὰ ἀηδιάζω ἐπιτέλους καὶ τὴν πόλιν τοῦ Χρυσοῦ, καὶ τοὺς Ἠπειρομερίους, καὶ τοὺς Ὀρενοκίους σὰς, καὶ ὅλον τὸν ὠραῖον τόπον σας! — Μὰ ἐγὼ σκέπτομαι, νεανία μου,

ζητεί τροφήν και όχι τροφήν, όπως λέγει ο Χρυσόστομος: διότι με βαρύν στόμαχον και με σκοτισμένον νοῦν, δεν εμπορεύεται νάσκησιν τὴν ἀρετήν, δεν εμπορεύεται νά νουθετηθῆ εἰς τὸν Θεόν, δεν εἶνε εἰς θέσιν νά προσευχηθῆ. Καὶ τί ἀξίζει νηστεία χωρὶς ἀρετῆν; καὶ τί ὠφελεῖ νηστεία χωρὶς προσευχῆν; Ἀπεναντίας ὁ δεύτερος, μολονότι ἔφαγε κρέας, ἔφαγεν ὅμως ὀλίγον, μὴ ἐγκράτειαν καὶ με σωφροσύνην, καὶ ἔχει ἐλαφρὸν τὸν στόμαχον καὶ νηφάλιον τὸν νοῦν, καὶ ἐργάζεται, καὶ προσεύχεται, καὶ ἀγαθοποιεῖ. Αὐτὸς νηστεύει ἀληθινά· ὁ ἄλλος, καὶ νηστεύων, κραιπαλεῖ. — Ὁ ἕνας εἶνε τὸ πνεῦμα ἄνευ τοῦ τύπου, — ὁ ἄλλος εἶνε ὁ τύπος χωρὶς τὸ πνεῦμα.

Καλὸν εἶνε βέβαια νά συνυπάρχη τὸ πνεῦμα καὶ ὁ τύπος. Καλὸν εἶνε νά τηρῆ κανεὶς ὅσον εἰμπορεῖ τοὺς θρησκευτικοὺς κανόνας. Καλὸν εἶνε νά μὴ καταργῆ χωρὶς λόγον καὶ ἀνάγκην τὰς νηστείας ποῦ ὀρίζει ἡ ἀγιωτάτη Ἐκκλησία μας. Ἀλλὰ βλέπετε, οἱ γονεῖς εὐρίσκουν λόγον καὶ ἀνάγκην. . . Καὶ δι' αὐτὸ σὰς δίδουν κρέας καὶ τὴν Σαρακοστήν. Ὁ ἴδιος λόγος καὶ ἡ ἴδια ἀνάγκη, περιώρισε τὰς 200 περίπου νηστησίμους ἡμέρας τοῦ θρησκευτικοῦ ἔτους, εἰς 100 μόνον, ἴσως καὶ εἰς ὅλιγωτέρας. Ἀδιαφοροῦ ἀφείλετε νά υποκλιπτεε εἰς τοὺς γονεῖς σὰς, καὶ ὁσάκις αὐτοὶ κρίνουν καλὸν νά μὴ σὰς νηστεύουν κατὰ τύπον, σὰς εἰσθε ἐλεύθεροι νά νηστεύετε κατὰ πνεῦμα καὶ κατ' οὐσίαν: Νά τρώγετε ὀλίγον, νά πίνετε ὀλιγώτερον, νά ἐργάζεσθε, νά προσεύχεσθε, νά ἀγαθοποιήτε.

Ἴδου ἡ ἀληθεστέρα Σαρακοστή! Σὰς ἀσπάλαμαι ΦΑΙΔΩΝ

ΜΕΛΙΣΣΑΙ ΚΑΙ Ο ΚΛΕΠΤΗΣ (Μῦθος)

— Ὅλα τὰ πράγματα εἶνε καμωμένα διὰ τὸν ἄνθρωπον, καὶ αὐτὸς δεν ἔχει παρὰ ν' ἀπλώσῃ τὸ χέρι του! Αὐτὰ ἔλεγεν ἕνας ἄνθρωπος, ἐνῶ ἀνεσῆκονε τὴν κυψέλην καὶ ἤρακεν ἀπὸ μέσα τὸ μέλι.

— Σωστά καὶ ἀληθινά! — ἐβούλεξεν ὅλον τὸ μέλισσι, ἐνῶ ἔχονετο ἐπάνω του καὶ τὸν ἐσκέπαζεν ἀπὸ τὴν κορυφὴν ἕως τὰ νύχια. — Κ' ἐμεῖς αἱ Μέλισσαι γιὰ σένα εἴμεθα καμωμένες, καί, ἀφοῦ ἐπῆρες μόνος σου τὸ Μέλι, ἐμεῖς θά σου κάμωμε δῶρον τὸ Κεντρί.

— Ἀλήθεια! ἀλήθεια! εἶπεν ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἐπὶ τέλους με τὴν πολλὴν τρεχάλαν ἐσώθη ἀπὸ τὴν ἐπίθεσιν των. — Πάντα ἄκουα νά λέγε ὅτι τὸ κλεμμένο φρούτο εἶνε γλυκὸ μέλι. Ἀλλὰ τώρα εἶδα κ' ἔμαθα ὅτι ἔχει περισσώτερο κεντρί παρὰ μέλι!

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ-ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Ὁ κύριος Μαίμουδιάδης Δ. Φ. ἔκαμνε μίαν ἡμέραν τὸν περίπατόν του, καὶ ἦτανε πολὺ συλλογιζόμενος. Εἶχε τὸν νεύρα του, μὰ κατὶ νεύρα! . . . Ἄν τον ἐπιανες ἀπὸ τὴ μύτη, θά ἐσκαίε.

Καὶ με ὅλο τὸ δίκτυο τῶν! Τὸ σχο-

«Κ' ἐτράθηε τὸν δρόμον του.»

λεῖτόν του δεν ἐπῆγαινε καθόλου καλά. Μερικοὶ γονεῖς μάλιστα εἶχαν ἀρχίσῃ νά του καθυστεροῦν τὰ δίδακτρα, δεν του ἔστελναν σωστά τὰ καρδιά, ποῦ εἶχαν συμφωνημένα μαζί του.

Ἐξαφνα, ἐκεῖ που ἐπῆγαινε, ἄκουσε μίαν φωνὴν ποῦ ἐτραγουδοῦσε ἕνα τραγουδάκι. Εἰς τὴν ἀρχὴν δεν ἐπῆρε τὸ αὐτί του τὰ λόγια τοῦ τραγουδιοῦ, ὕστερα ὅμως ἄκουσε τὸ ὄνομά του, τὸ ὄνομα δηλαδὴ που εἶχε πρῶτα, πρὶν πάρῃ εἰς τὰ μέρη τῶν ἀνθρώπων καὶ γίνῃ καὶ αὐτὸς πολιτισμένος.

Ἐπειτα ἀπὸ ὀλίγον ἡ φωνὴ ἐπλησίασε. Καὶ ὁ σοφὸς δασκάλος τὴν ἐγνώρισε. Ἦτον ἡ δεσποινὶς Ἀλεπού, ἐκεῖνο τὸ πονηρὸ πλάσμα, κ' ἐτραγουδοῦσε:

Ὁ γέρο-Τζέκο-Τζέκος μας Ἀπὸ τὸν ὕπνο του ἔβυνα, Καὶ λέει: «Τί τρῶνε σήμερα; Πῶς τὴ γεμίζουεν τὴν κοιλιά;»

Ὁ γέρο-Τζέκο-Τζέκος μας, Ποῦ χεῖ κεφάλι με μυαλό, Λέει: «Γιὰ νά τὴ χορταίνουμε, Πρέπει ν' ἀνοίξω ἕνα σχολεῖό!»

Ὁ γέρο-Τζέκο-Τζέκος μας Βάζει καπέλλο καὶ βελάδα Καὶ παντελόνια ἐγγλέζικα, Βαστᾶ καὶ μίαν παλτρο-φυλλάδα, Πᾶν τὰ παιδιά νά μάθουν γράμματα, Κι' αὐτὸς τὰ δέρνει στὴν ἀράδα.

Ὁ γέρο-Τζέκο-Τζέκος μας Θαρρεῖ πῶς τὸν ἄκουον αὐτὰ Γιὰ νά περᾶ γιὰ πάνσοφος Καὶ νά κερδίῃ καὶ λεπτὰ.

Κι' ἀκόμα δεν κατάλαβε Πῶς κουτσάκι καὶ μωρὰ Θά τον ἀφλοοῦν μάρμαρο Νά πᾶνε σ' ἄλλη γειτονιά, Κι' ὁ γέρο-Τζέκο-Τζέκος μας Θά μας ἀδειάσῃ τὴ γωνιά!

Ὁ κύριος Μαίμουδιάδης ἔκαμωθῃ πῶς δεν ἐκατάλαβε, κ' ἐπροσπάθησε νά κρατήσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν του. Ἐσῆκωσε ψηλά τὸ κεφάλι του, κ' ἐτράθηε τὸν δρόμον του ὑπερήφανος καὶ σοβαρός. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ δένδρα τὰ ὑψηλὰ ἀντήχησε τὸ περιπατικὸν τέλος τοῦ τραγουδιοῦ:

Ὁ γέρο-Τζέκο-Τζέκος μας Θά μας ἀδειάσῃ τὴ γωνιά. . .

Ἦσαν οἱ πῆνηκοι, οἱ πτωχοὶ συγγενεῖς του, καὶ τὸ ἐτραγουδοῦσαν.

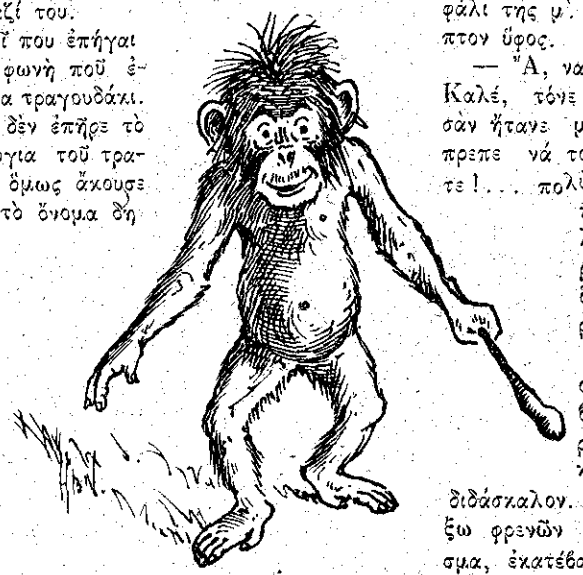
Ἦστερα ἄκουσε τὰ πονηρὰ γέλια τῆς δεσποινίδος Ἀλεπούς, καὶ εἶδε τὴν γρηῃ κυρίαν Ἀρκούδα, ποῦ ἔκουνησε τὸ κεφάλι τῆς μὴ πολὺ ὑποπτον ὕφος.

— Ἀ, ναί! ἔλεγε. Καλῆ, τότε θυμοῦμαι, ὅταν ἦτανε μικρός. Ἐπρεπε νά τον ἐβλέπατε! . . . πολὺ διαφορετικὸς, ἐντελῶς διαφορετικὸς ἀπὸ ὅ,τι εἶνε τώρα!

Αὐτὸ πλέον ὑπερέβαινε τὰ ὄρια διὰ τὸν καίμενον τὸν δασκάλον. Ἐγίνεν ἔξω φρενῶν ἀπὸ τὸ πῆγμα, ἐκατέβασε τὴν ψηλοκαπελλαδοῦρά του ἐπάνω στὰ μάτια του κ' ἐτρεψε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ σχολεῖον.

Ὁ! μεγάλο ξαφνικὸ ποῦ τὰ βρήκε ἐκεῖνο τὸ πρῶτῷ, τὰ δυστυχημένα τὰ μαθητοῦδια του κυρίου Τζέκου-Τζέκου!

(Ἐπεται συνέχεια.) Η ΚΥΡΑ-ΜΑΡΘΑ

«Ὅταν ἦτανε μικρός.»

Τ' ΑΓΥΡΙΣΤΑ ΚΕΦΑΛΙΑ

ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Εἰς τὸ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕῖΟΝ

Ἡ τραπεζαρία ἦτο εἰς τὸ ἰσόγειον, καὶ διὰ νά καταβοῦν ἐκεῖ ἐπρεπε νά περάσουν μίαν σκοτεινὴν σκάλαν, τὴν ὁποίαν αἱ νεαὶ μαθήτριά εὐρήκων πολὺ ἐπικίνδυνον. Δύο διδασκάλισσαι καὶ αἱ λοιπαὶ μαθήτριά ἐκάθηγον κι' ὅλας ὀλογυρα εἰς τὸ τραπέζι.

Ἡ μὲς Σμιθ, ἡ ὑποδιευθύντρια, ἦτο μίαν κοντόχονδρη μεσόκοπη διδασκάλισσα πολὺ εὐαρέθιστος, τὴν ὁποίαν δεν ἀγαποῦσαν καθόλου αἱ μαθήτριά. Ἡ μὲς Πόρτερ ὅμως, ἡ ὑποδιδασκάλισσα, ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ σταδίου τῆς καὶ εἶχε δεῖξῃ πολὺν ζήλον, ὅταν προσελήθη εἰς τὸ σχολεῖον: ἀλλὰ ἡ διευθύντρια γρηγορᾶ τῆς ἐκοψε τὸν ἐνθουσιασμόν, ἀδιότι, εἶπε, δεν τὴν ἐχρησίεζοντο καινοτομίαι, γρηγορᾶ δὲ τὴν ἀπειγοῦτευσαν καὶ αἱ μαθήτριά τῆς, αἱ ὁποῖαι δεν ἐγνοοῦσαν νά κοπιᾶσουν διὰ ν' ἀποκτήσουν γνώσεις καὶ ἦσαν συνηθισμένα νά μὴ θεωροῦν τὰς διδασκάλισσας ὡς ἀνθρώπινα ὄντα.

Ἐκτός ἀπὸ τὰς δύο αὐτὰς ἐσωτερικὰς διδασκάλισσας, ἡ μὲς Μπάρκερ εἶχε εἰς τὸ σχολεῖόν τῆς καὶ μίαν Γαλλίδα—τὴν Μαρτὰν Μπρέν—ἐμπρὸς εἰς τὴν ὁποίαν ἔτρεμαν πραγματικῶς τὰ κορίτσια καὶ πάντοτε ἤρχοντο μελετημένα εἰς τὸ μάθημά τῆς, — καθὼς καὶ μίαν διδασκάλισσαν τῆς μουσικῆς διὰ τὰς προχωρημένας μαθητριάς, διότι εἰς τὰς ἀρχαίας ἔκαμνε μάθημα ἡ μὲς Πόρτερ.

Ἡ μὲς Μπάρκερ εἰδείξεν εἰς τὰ κορίτσια τὰς θέσεις των. Ἡ Δωροθέα ἐκάθησεν ἀνάμεσα εἰς τὴν Ρόζαν καὶ τὴν Μαριωρῆν, καὶ ἀπέναντι αἱ δύο μικρότεραι ἀδελφαὶ τῆς. Ἡ μὲς Μπάρκερ ἔκαμνε τὰς συστάσεις, καὶ ἐπειτα ἄρχισε νά βάλῃ τὸ τσάι εἰς τὰ φλυτζάνια. Αἱ νεοφερμένα δεν ἤξευραν ποῦ νά κυττάξουν, πῶς νά φερθοῦν, ὅταν εἶδαν ὅτι ὅλαι αἱ ἄλλαι εἶχαν ἐπάνω των καρφωμένα τὰ βλέμματα. Ἐκοκλίνισαν, ἐστενωγορήθησαν, καὶ δεν ἐτόλμησαν οὔτε νά σηκώσουν τὰ μάτια των ἀπὸ τὰ πιάτα των.

Ἦπρεπε νά πῆγε πολὺ τσάι νά ζεσταθῆτε, ἐπειτα ἀπὸ τὸ ταξεῖδί σας, εἶπεν ἡ Μὲς Μπάρκερ. Καί... ἀλήθεια, κορίτσια, ἀπόψε σὰς δίδω τὴν ἀδειαν νά ὀμιλήτε εἰς τὸ τραπέζι καί, διὰ νά γνωρισθῆτε καλλίτερα, ἐπιτρέπω νά μὴ γίνῃ ἀπόψε προμελέτη διὰ τὰ αὐριανὰ μαθήματα. . . Ρόζα, δώσε στὴν Δωροθέαν βούτυρο καὶ χοιρομέρι. . .

— Τί καλά ποῦ δεν εἶχα ἀρχινισμένην τὴν μελέτην μου! Ἐκουροφθύρισεν ἡ Ρόζα εἰς τὸ αὐτί τῆς Δωροθέας. Ἐδῶ,

βλέπετε, τιμωρεῖται ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἀμειβεταὶ ἡ ἀνηθρία. . . Πάρε, πάρε, λοιπόν! Τὸ βούτυρο καὶ τὸ χοιρὸν εἶνε πρὸς τιμὴν σας. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, τὸ βούτημα ἐδῶ εἶνε ξερὸ ψωμί. . .

— Δεν πεινῶ, ἀπήντησεν ἡ καίμενη ἡ Δωροθέα, ἡ ὁποία ὅσον ἐπῆγαινε κ' ἐκοκλίνιζε ὑπὸ τὰ βλέμματα τῶν ἄλλων.

— Καλὰ. . . πάρε ὅμως ἀπ' ὅλα, καὶ μοῦ τα δίνεις ἐμένα. Ἐρχεσθε τώρα ἀπὸ τὸ σπίτι σας, ὅπου ἐκαλοτρῶγατε, καὶ δεν ξεύρετε τί σημαίνει πείνα! Ἐπεκράτησε σιωπὴ ἐπὶ ἀρχετὴν ὥραν, διότι ὅλων αἱ σιαγόνες ἐδούλευαν. Ἡ Δωροθέα καὶ ἡ Μαριωρῆ, ἂν καὶ συνήθως ἀπέφευγαν πᾶσαν ἐκδήλωσιν οἰκειότητος μεταξὺ των, ἦσαν ὅμως ἐκείνην τὴν ὥραν τόσον λυπημένα, ὥστε διὰ νά παρηγορηθοῦν, ἐκάθησαν πολὺ κοντὰ ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην καὶ ἐσφιγγαν ἡ μία τὸ χέρι τῆς ἄλλης ὑπὸ τὸ τραπεζομάνδυλον.

Ὅταν ἡ Ρόζα ἐτελείωσε τὸ ἰδικόν τῆς καίη καὶ ἤρχισε νά τρώγῃ καὶ τὸ

«Ἐμαξέθησαν γύρω εἰς τὰς ἀδελφὰς Μάρσαλ. . .» (Σελ. 109, στ. γ')

κομματί τῆς Δωροθέας, ἔγινε πάλιν ὀμιλητικῆ.

— Τώρα, ἄκουσε καὶ γιὰ τὰ κορίτσια, εἶπε: πῶς τὴν λέγουν, τὴν ἀδελφή σου; — Μαριωρῆ, εἶπες; Λοιπόν, τὸ κορίτσι που εἶνε δίπλα τῆς, εἶνε ἡ Λούση Νιούτων — φαντασμένη καρναξίτσα, ὅπως τὴν λέγω ἐγώ. Δίπλα τῆς εἶνε ἡ Μαίρη Οὐίλσον—ποῦ μας κάμνε διαρκῶς τὴν εὐαίσθητην. Ἐκεῖνη που φαίνεται ὅταν βρεγμένη κόττα στὸ κοτέτσι εἶνε ἡ Ἀλίκη Φίλιπ. . . γράφει ποιήματα, ξέρεις, καὶ γι' αὐτὸ εἶνε ἐτσιδά' ἐκόλλησε, φαίνεται, τὴν γραφομανίαν ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς, ποῦ ἔχει κατὰστάση γραφομηχανῶν! . . . Ἐκεῖνα τὰ δύο στραμπούλλια, εἶνε ἡ Δαίξη καὶ ἡ Μπέσση Ράουτων' νά εὐχεσαι νά πέσῃς ἐπάνω των, ἅμα κουτρουβλήθης!

καμμάτι μέρη τῆ σκάλα. Ἡ Δωροθέα Γρῆν δεν εἶνε κακῆ, ἀρκεῖ μόνον νά μὴν τῆς δώσης ἀφορμὴν. Ἐκεῖνη παρακάτω που χαμογελά, εἶνε ἡ Ἄδα Βράιτ, μίαν μουσίσσα. . . ἀπὸ 'κείνες. Ἦστερα εἶνε ἡ Νέλλη Σέιμουρ, πολὺ καλόβολο καὶ ὑποχωρευτικὸ πλάσματάκι, ἀρκεῖ νά τὴν καλοπιάνῃς με γλυκὰ καὶ καραμέλες. Αἱ ἄλλες εἶνε διαβολάκια που δεν ἔχουν καμμίαν σημασίαν. Αἱ ἐξωτερικαὶ καὶ ἡμισύσσιτοι δεν εἶνε μεγάλα πράγματα: δεν πρέπει ὅμως νά πιάνεσαι μαζί των, διότι μᾶς φέρνουν λαθρομπόριον γλυκίσματα καὶ πάστες. . .

— Ὅλες φαίνονται ἀπαίσσιες! ἐπιθύρουν ἀπογοητευμένη ἡ Δωροθέα.

— Ἐκτός ἀπὸ ἐμένα: ἐγὼ πραγματικῶς ἔχω τὴν ἰδέαν πῶς εἶμαι ἡ καλλίτερη ἀπ' ὅλες, ἀπήντησεν ἡ Ρόζα. Ἀλλὰ—ἐξηκολούθησε με εὐλικρινῆ τόνον—αὐτὸ, ἐνοσεῖται εἶνε ἡ ἀτομικὴ μου γνώμη, καὶ ἴσως εἶμαι γελασμένη. . .

Μετὰ τὸ τσάι τὰ κορίτσια ἐπῆγαν εἰς τὸ μικρὸν δωμάτιον τῆς μελέτης διὰ

— Εἰς τὰς ἐπτά κυττᾶ ὁ κώδων καὶ

Η Διάπλασις ἀσπάζεται τους φίλους της: Τερεσίαν (εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὰ νέα ξεσπάθωμάτα) Ἀθραν τῆς Ἀνοίξεως (ὁ κ. Π. σου ἀπῆντησεν ἰδιαιτέρως) Χιονομένην Κούκιαν (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἐλάτην Εὐφραντίαν (εὐχαριστῶ πολὺ ἔγινεν καλὰ; μὲ μεγάλην μου χαρὰν θὰ σ' ἔβλεπα εἰς τὸ γραφεῖόν μου) Ἐρμιο Πουλί ([EE] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφὴν) Εὐεργετικὴν Βροχούλιαν, Ἀροστικὴν Χάριν, Πνοὴν τῶν Ἀγγέλων ([E] τέτοια συμβαίνουν συχνά!) Ἀγκαθάκι (χαίρω πού σου ἀρέσει τόσο ἡ Πόλις τοῦ Χρυσού) Θαλάσιον Ἀέρα ([E] διὰ τὴν ὠραίαν περιγραφὴν) Ἀρχιζιζάνιον τοῦ Παρθενναγωγείου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα) Ἰωάννην Γ. Μ. (αἱ λύσεις σου ὄρθαι ἄλλα πρέπει νὰ συμμορφωθῶς μὲ τὸν Ὀδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ, φυλλάδιον 1—2, σελίς 11, Κεφ. Γ.) Γ. Κ. Γ. (ἐλήθησαν ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἐφάνη ἀρκετὰ καλὴ, καὶ θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ μοῦ ἔγραψες συχνότερα) Τόμιγγον ([EE] ἡ ὁποία «εἶνε εὐχαριστημένη ἀπὸ δια, ἀπὸ ἅλα γενικῶς» καὶ μοῦ γράφει κατενοουσιασμένη) Βασιλέα τῶν Ρόδων ([EE] σ' εὐχαριστῶ δι' ὅσα γράφεις: χαίρω διὰ τὰς πολλὰς καὶ καλὰς σου γνωριμίας: σὲ συγχαίρω διὰ τοὺς γάμους τῆς ἐξαδέλφου σου, τῆς καλαίας καὶ ἀληθομνητοῦ φίλης μου Καρδερίας) Μιμόδιαν (ἔστειλα) Ἰλατόνην τοῦ Βυζαντίου ([E] τὸ ἀληθὲς ὄνομα τοῦ Ἀνανία εἶνε Ἀνανίας: δὲν ἔχει ἄλλο ὁ καίμενος; ἡ ἐπιστολή σου πολὺ καλὴ καὶ ἐλπίζω θὰ μοῦ γράψης συχνά, ἀφοῦ μάλιστα αὐτὴ εἶνε καὶ ἡ ἐπιθυμία τοῦ πατέρα σου) Κύμα τῆς Μεσογείου ([E] διὰ τὴν ὠραίαν ἐπιστολήν) Ναύαρχον Τόγγον ([E] εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα γράφεις: ἡ ἐπιστολή σου μ' ἐξέπληξε γράμμεν ἔπάνω εἰς ροκανίδι! ἤξευρα ὅτι ἀπὸ ζύλου γίνεται χαρτί, δὲν ἤξευρα ὅμως ὅτι κάμνουν τόσο κομψὸν ἐπιστολικὸν χαρτὴν ἀπὸ μονοκόμματα ροκανίδια: ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι δύσκολα γράφει κανεὶς σὲ τέτοιο... ζῆλόν μου γάρ τι—τοῦλάχιστον μὲ πένναν) Σενταυμένον Ναύτην (εἰς διας τὰς ἐρωτήσεις, ἀπαντῶ καί: Γεωργίαν Ζ. (εὐχαριστῶ πολὺ) Ὠκύποδα Ἀχιλέα ([EE] εὐγε, πολὺ ὠραία ἀπήντησες εἰς τὸν φίλον σου ἐκεῖνον, καὶ ἡ ἐπιστολή σου ἐν γένει ὠραιοτάτη: γράψ μου πάντοτε, καὶ μὴ σὲ μέλλῃ ἂν ἐνίστα δὲν θὰ σου ἀπαντῶ ἐκτενωῶς: διότι ὡς γνωρίζεις, ὁ χρόνος δὲν τὸ ἐπιτρέπει) Ἡγεμόνα τοῦ Φωτός ([E] πῶς ἐπῆγε λοιπὸν ἡ πρώτη ἐξαμηνία; χαίρω διότι τὴν «Πόλιν τοῦ Χρυσού» διαδίδεις μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον καὶ ἡ μαμά σου) Ε. Π. Σ. (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς τῶσον κολακευτικὰς κρίσεις) Βουλιγαροκόλον (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τοὺς στίγους: ἀλλὰ νὰ ὑπογράψης καὶ μὲ τὸ ἀληθινὸν σου ὄνομα) Κοινογεθιδούλην (ποῦ ὄλονα ζωηρεύει τὸ ξεσπάθωμά του καὶ βεβαίως θὰ διακριθῇ μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὸν Διαγωνισμὸν) Ἰνῶ, Ἐκάτην κτλ. κτλ. εἰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 26 Φεβρουαρίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκαὶ μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου
 Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ἰσίου διὰ τὸ γράψαι τὰς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζομένων, πολεῖται ἐν τῷ Γραφεῖον μας εἰς φακέλους, ἐν ἑκάστῳ περιέχεται 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.
 168. Λεξιγράφος.
 Συμπλεκτικὸς τις σύνδεσμος μὲ ζῶον συννηώθη.
 Κι' ἀρχαῖος τις φιλόσοφος εὐθύς ἐρανερόθη.
 169. Μεταγραμματισμός.
 Εἶμαι τῆς Ἑλλάδος πόλις γνωστοτάτη: ἀλλὰ μόλις τ' ἀρχικόν μου γράμμα ἀλλάξῃ, ἄπορησῃ, θὰ τραφέῃ, Γιατί μία πονηροτάτη Λέξις, λῦτα, θὰ βγῇ ἔξω.

Συμφορὰ σου ἂν σε μπλέξω, Κι' ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάττῃ!
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Πάγου τῆς Πέρας.
 170. Ἀναγραμματισμός
 Ἦσυχος εἶμαι, φίλε μου, ὡς ἔχω ἂν μάρφισι. Μὰ κι' ἄγριος δὲν γίνομαι, ἂν μαναγραμματισθῶ.
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Σθενελαίου
 171. Συλλαβικὸν κωδολέξον.
 1. — Κράτος τῆς Εὐρώπης.
 2. — Πόλις τῆς Γαλλίας.
 3. — Πρόσωπον τῆς Ἁγίας Γραφῆς.
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἀμοράτου.
 172. Κρυπτογραφικόν.
 1 2 3 4 5 6 7 = Ὅρος τῆς Ἀσίας.
 2 4 5 6 7 = Θεὸς ἀρχαῖος.
 3 2 4 7 = Σοφία.
 4 3 4 5 4 = Πόλις μεγαλοήσου.
 5 6 7 6 7 = Κακόν.
 6 1 3 6 7 = Εὐτυχία.
 7 2 5 4 = Ὅρος.
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ τῆς Λαθίωνης.
 173. Γεωγραφικὴ ἐρώτησις.
 Πῶς ἐκαλεῖτο ἡ Οὐγγαρία κατὰ τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν;
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ Νίκου Κε τερνοπούλου.
 174-175. Μεταμορφώσεις.
 1. — Ὁ κύριος δι' 6 μεταμ. νὰ γίνῃ δοῦλος.
 2. — Τὸ Τόξον δι' 6 μεταμ. νὰ γίνῃ βέλος.
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλήως Ἀθλήτου.
 176. Ποικίλη Ἀκροστιχίς.
 Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν ζητούμενων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης, καὶ οὕτω καθέξῃ, αποτελοῦν ἀρχαῖον σοφόν.
 1. Πόλις τῆς Βοιωτίας. 2. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 3. Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης. 4. Μῆν. 5. Ἀρχαῖος φιλόσοφος. 6. Εἰς τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου.
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ Στελλας Α. Παπαδοπούλου.
 177. Φωνηεντόλιπον.
 φν - λ - φν - θ
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ τοῦ Ἐνδοξοῦ Μισολογίου.
 178. Γρίφες.
 Ἰδὲν τὸ
 Ο Τουγκνιενφ τὸ τὸ
 Στανίσλας τὸ φῖ τὸ μ: φιλ:: ὄφ::
 κου Πούσκιν τὸ τὸ
 *Ἐπιτάλη ὑπὸ Νότη Α. Παπαδοπούλου.
 ΔΥΤΕΙΣ
 τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλον 1-2
 1...Κερασοῦς (κίρας, οὐς.) — 2...Μάμμη (μά, μ.) — 3...Ἄρπος-κράτος. — 4...Τρία φάρια φαίνονται καθαρά εἰς τὴν Μαγικὴν εἰκόνα: τὸ πρῶτον, τὸ μικρότερον, ἀνάμεσα εἰς τὰ κεφάλια τῶν δύο φαράδων τὸ δεύτερον, μεγαλύτερον, ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια τῶν τῶ δὲ τρίτον, τὸ μεγαλύτερον ὅλων, σχηματίζεται εἰς τὴν ἀκρογιαλίαν, ἀπὸ τὰ πόδια τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ φαρὰ μέχρι τοῦ ἀγιστερίου του. Μερικοὶ εἶδαν καὶ ἄλλα, ὅμως ὄχι τόσο καθαρά.
 5. ΚΡΟΙΣΟΣ 6—7, 1. Βέρην (κυΒΕΡΝΗ-ΝΙΥΣΙΚΑ τῆς. 2. Σπᾶ (ἸΣΠΑΝΙΑ.) ΓΕΛΕΣΙΣ — 8. Τζιριζάντζουλα (ΖΖ, ΔΑΒΙΝΙΑ τττ, ρ, λ, υ, ιι, αα, υ, ο.) — ΜΑΔΡΙΤΗ 9—13. Τῆ ἀνταλλαγῆ διὰ τῆς προθέσεως ἐξ: λέξις, ΣΑΡΔΕΙΣ ἔξις, ἔξοδος, Μεξικόν, ἐξέδρα — 14. ΟΝΕΓΑ-ΔΑΒΑΝ (δρουκΟΔάπτης. ΤαῖΝΑρον, ΕἰςΕΒεα, μυΓΑλῆ, ἈλέΞΑΝδρος.) — 15. Ἀπὸ τὴν πόλιν ἔρχομαι καὶ στὴν κορφή κανέλλα. — 16. Αἱ ἐπιφανεῖς τύχαι, καθάπερ οἱ σφοδροὶ τῶν ἀνέμων, μεγάλα ποιοῦσι ναυάγια. (Αἱ ἐπὶ φᾶ - υ εἰς τ' εἰγε - καθά περὶ σφοδρῶν ν' ἂν ἐμὸν - μέγα λᾶ - Πῖ - οὐ - σὺν αἰ ἄγια.)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Βιβλία τεργινά, μορφωτικὰ καὶ ἠθικὰ, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων»
 Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ 6. Ὅλιγα ἀντίτυπα ἐπὶ χάριτον πρώτης ποιότητος: φρ 7.
 Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.
 Τὸ ὄμμα τοῦ Φθόνου (20 εἰκόνες) φρ 3,50.
 Λεύκωμα Μικρῶν Μυστικῶν (25 τετράδια μὲ πίνακα x ἔξοφυλλον) φρ 3. Δέσημ 15 τετραδίων φρ. 2. Δέσημ 7 τετραδίων φρ. 1.
 Ἐκαστον τετράδιον ἰδιαιτέρως φρ. 0,15.
 Οἱ Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου φρ. 1,50.
 Ἡ Μαρτυρία (21 εἰκόνες) φρ. 3,50.
 Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) φρ. 1,50.
 Ἡ Νῆα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.
 Παιδικοὶ Διάλογοι (Κουρτίδου) Σειρὰ Α' φρ 1,20. — Σειρὰ Β' φρ. 1,20.
 Παιδικὸν Θέατρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.
 Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἑκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ἄμοῦ, φρ. 2,50.
 Πρὸς τὸ Νεκτόν (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.
 Ὁ Πυρετοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50.
 Ὑπὲρ Πατρίδος (25 εἰκόνες) ἄδειον φρ. 3,50. χρυσόδ. φρ. 5.
 Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα, ὑπὸ Χρ. Σαμαρταΐδου, φρ. 0,60.

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Καρεῖς ἐξ ἀργύρου ἐπιχρυσωμένη, μὲ κομμημάτα μαύρα, κομψοτάτη.
 Τιμᾶται δρ. 3.—Ταχυδρομικῶς δρ. 3,50.— Διὰ τὸ ἔξωτερικὸν φρ. χρ. 3, ἄνευ προσθήκης ταχυδρομικῶν.

Οἱ ΔΥΟ τόμοι τῶν «Διηγημάτων» Γρηγορίου Ξενοπούλου (Φαίδωνος) τιμῶνται φρ. 5 καὶ ταχυδρομικῶς φρ. 5,50. Ὁ δεύτερος τόμος μόνον τιμᾶται φρ. 3. (Ὁ πρῶτος, τοῦ ὁποίου ὀλίγιστα ἀντίτυπα ὑπάρχουν, δὲν πωλεῖται χωριστά.)

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ
 Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
 Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:
 Ἔτησια... δρ. 7.— Ἔτησια φρ. χρ. 8.—
 Ἐξάμηνος... 4.— Ἐξάμηνος φρ. χρ. 4.30
 Τρίμηνος... 2.15 Τρίμηνος φρ. χρ. 2.40
 Αἰ συνδρομαὶ ἀρχοῦναι τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.
 ἸΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879
 ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
 ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—Τόμ. 12ος
 Ἐν Ἀθήναις, 12 Μαρτίου 1905
 ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
 Ἐσωτερικοῦ λεπτ. 15. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0.15.
 ΦΥΛΛΑ ΠΑΛΑΙΑ:
 Τῆς Α' Περιόδου, ἑκαστον λεπ. 30 [φρ. 0.30].
 Τῆς Β' Περιόδου λεπτ. 20 [φρ. 0.20].
 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Ὅδος Εὐρυκίδου, ἀρ. 38 παρὰ τὸ Βαρθάκιον.
 Ἔτος 27ον—Ἀριθ. 15

Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'. (Συνέχεια)
 Ὁ κολοσσὸς ἐκεῖνος ἦτο ὑψωμένος ὡς πύργος, ὑψηλότερα ἀπὸ ὅλα τὰ δένδρα τοῦ μεγάλου δάσους, ἀλλὰ κυρίως ἐπροκάλουν τὴν ἐκπληξιν κατὶ ἀλλόκοτα μικρὰ οἰκοδομήματα, τὰ ὅποια εὐρίσκοντο ὀλόγυρα εἰς τὴν βᾶσιν του.
 Ἦσαν δὲ ταῦτα δέκα ἢ δώδεκα κῶνοι ἀπὸ χῶμα, τὸ ὅποιον ἐφαίνετο ὅτι εἶχε μεταβληθῆ ἀπὸ πρὶν εἰς πηλὸν διὰ τὰ συγκολληθῆ ὅπως πρέπει. Οἱ κῶνοι αὗτοι ἦσαν πολὺ κοντὰ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλον, ὁ δὲ ὄγκος καὶ τὸ πάχος τῶν προσελλικυαν ἀμέσως τὸ βλέμμα. Ὁ ἰατρὸς δὲν ἐχρειάζετο πολλὰ διὰ νὰ τοὺς ἀναγνωρίσῃ.
 Σήμερον ὄλο καὶ μὲ μυρμηκία ἐχόμεν νὰ κάμωμεν, εἶπε. Θαρρεῖς καὶ εἶνε γεμάτο ὄλον τὸ δάσος.
 Πού εἶνε; ἠρώτησεν ὁ Ἀλόνησος.
 Αὐτοὶ οἱ κῶνοι εἶνε φωληῆς τῶν τεργιτῶν, καὶ οἱ τεργίται εἶνε μυρμηκία ἀρκετὰ μεγάλα, μαύρα, μὲ κεφαλὴν μαύρην καὶ ὠπλισμένην μὲ ἰσχυροτάτας λαβίδας.
 Καὶ εἶνε ἐπικίνδυνοι;
 Ὅχι ὀλιγώτερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ δύσκολα ἀποφασίζου νὰ μεταναστεύσουν, καὶ δὲν συαθροίζονται νὰ γίνουν τόσο ἀπειράριθμα σμήνη, καί... Μπᾶ! πάλιν ὁ ἴδιος γρυλλισμὸς!... Ἄ! ἄ! ἔπρεπε νὰ τὸ φαντασθῶ!
 Τί πράγμα;
 Ὅτι ἐπόμεινον ἦτο νὰ συναντήσωμεν τὴν μυρμηκοφάγον ἄρκτον.
 Ἄρκτον, εἶπατε;... καὶ γελάτε! ἀνεβόησεν ὁ Ἀλόνησος, ἐτοιμάζων τὸ τουφέκι του.
 Μὴ ἀνησυχῆς δὰ καὶ τόσο, νεανία μου! Αἱ δικές μας αἰ ἀρκουδὲς δὲν εἶνε τόσο ἐπιφοβοὶ σάν

τὰς φαῖας ἄρκτους τῆς Σιέρρας Νεβάδας ἢ τῆς Σιέρρας Βέρδε. Ὅχι, αἱ νοτιαμερικανικαὶ δὲν εἶνε ἱκαναὶ μάλιστα οὔτε νὰ σε δαγκάσουν.
 Μήπως δὲν ἔχουν δόντια;
 Ἀκόμα χειρότερα: δὲν ἔχουν στόμα, ἢ μᾶλλον, αὐτὸ που ἔχουν, δὲν εἰμποροῦν νὰ το ἀνοίξουν.
 Περίεργον!... Μὰ τί τόπος λοιπὸν εἶνε αὐτός;
 Πολὺ διαφορετικὸς ἀπὸ τὸν ἰδι-

κόν σου. Πᾶμε ἔνα δοῦμε τί κάμνει ἡ ἀρκουδα μας. Περιττόν εἶνε τὸ τουφέκι σου μὲ μιά κοντακιά, εἶνε σκοτωμένη...
 Ἐφεραν γύρον τὸ γιγάντιον δένδρον καὶ εὐρέθησαν ἐμπρὸς εἰς ἕνα ζῶον σκεπασμένον μὲ μακρὸν μελανόφαιον τρίχωμα, τὸ ὅποιον διηρείτο λοξὰ μὲ ταιγίας μαύρου καὶ λευκοῦ τριγώματος. Τὸ ζῶον ἔξυνη, μὲ τὰ μεγάλα νύχια του, τὰ ὅποια ἐφαίνοντο ἰσχυροτάτα, ἕνα ἀπὸ ἐκεῖνους τοὺς χωματίνοους κώνους.
 Ὅταν εἶδε τοὺς δύο κυνηγούς, ἀνεσηκώθη ἀμέσως εἰς τὰ ὀπίσθια πόδια του καὶ ὠχυρώθη ὀπισθεν τῆς μακρᾶς οὐρᾶς του, ἡ ὅποια ὀμοιάζε μὲ γιγάντιον πτερόν στρουθοκαμήλου. Τὴν ἐπρότεινε κατ' εὐθεῖαν ἐμπρὸς, καὶ κατόπιν ὕψωσε τὰ ἐμπροσθινὰ του πόδια καὶ ἔδειξε τὰ μυτερά του νύχια.
 ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'
 ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΑΣΟΣ
 Ὁ ἰατρὸς, χωρὶς δίσλου νὰ τρομάξῃ ἀπὸ τὴν ἀπειλητικὴν στάσιν τοῦ ζῶου, ὤρμησεν ἐναντίον του, τὸ ἐκτύπησεν εἰς τὸ κρᾶνίον μὲ τὸ κοντάκιον τοῦ ὄπλου του, καὶ τὸ ἄφισεν εἰς τὸν τόπον.
 Κύνταξέ το, Ἀλόνησε, εἶπε κατόπιν. Αὐτὰ τὰ ζῶα εἶνε ἄξια προσοχῆς. Αἱ μυρμηκοφά-

Ὁ ἰατρὸς ὤρμησεν ἐναντίον του... (Σελ. 113, στήλ. γ')